

El dia 18 de març, la Generalitat de Catalunya, va obrir expedient sancionador a unes 130 emissores municipals, pràcticament les que en aquell moment tenia censades.

Les emissores municipals de Catalunya porten més de sis anys d'existència. En aquest temps han anat creixent en nombre, en hores d'emissió, en gestació d'un model propi (no unidimensional, sinó variable en funció de les característiques de la població), i en implantació en la vida local.

No es pot pas dir que durant aquests sis anys les emissores municipals hagin viscut una vida tranquil·la. En primer lloc, fer ràdio ja és una tasca dinàmica i agitada, condició que s'incrementa quan es fa programació íntegrament local i basada en molts col·laboradors no vinculats laboralment. En segon lloc, les emissores municipals viuen, des dels inicis, en una inseguretats legal: tot i que la Constitució, l'Estatut de Catalunya i la llei de Bases de Règim Local les emparen implícitament, el govern de l'estat no s'hi ha donat cap pressa, i cap llei no les regula explícitament. Aquesta inseguretats o «provisionalitat» frena sovint la inversió municipal en l'emissora, i també dona ànims a les conspiracions que les voldrien fer desaparèixer. Aquesta fragilitat legal repercuteix clarament en una debilitat pràctica.

En aquest sentit, l'actuació de la Generalitat de Catalunya ha estat sempre ambigua: tolerant però reticent al principi, i dura i «legalista» al final.

D'aquesta actuació, fonts de la mateixa administració en donen dues explicacions: d'una part, és deguda a la pressió d'altres emissores, que demanen «netejar el dial» i reclamen

Josep Giménez Noguera*

Tempesta i esperances per a les emissores municipals

Les emissores municipals catalanes es troben en un moment crucial. Junt amb l'amenaça d'expedient i tancament general, per part de la Generalitat, hi ha l'esperança, contrastada i generalitzada, d'un reconeixement legal pròxim.

que, després d'actuar contra les «pirates», s'actui contra les municipals, i és també una forma de posar la qüestió damunt la taula i forçar Madrid a resoldre el problema. Però, estranyament, els expedients arriben en el precís moment en què el govern central ha donat forma a la llei que reconeix les emissores municipals.

A través de la tempesta actual, es comença a veure el camí de sortida. ¿Quines perspectives de futur s'obren a les emissores municipals? Aquestes emissores neixen i s'entronquen directament en les vivències més pròximes del poble: els seus protagonistes viuen al costat de casa, la vida que es reflecteix en aquesta ràdio és la nostra vida de cada dia. Com es diu en el document que estan signant centenars d'oients d'una d'aquestes ràdios: «Des de la Festa Major,

fins al més senzill projecte» bateguen en la ràdio municipal, i en fan una eina de participació popular, de cultura, de comunicació, d'informació, de democràcia.

La força de la ràdio municipal ve d'aquesta doble dimensió: l'arrelament local, i l'obertura i disponibilitat de servei públic. Qualsevol projecte globalitzador d'aquestes emissores ha de respectar i potenciar aquest doble caràcter.

Les emissores municipals de Catalunya estan agrupades en una Associació (EMUC) i es plantegen, de fa temps, diverses formes de col·laboració, des de serveis comuns de compres de material tècnic, i serveis d'assessorament, fins a la realització de programes comuns, especialment informatius, sigui ja a nivell comarcal, ja en conjunt per tot Catalunya. En aquest moment, les emissores mu-

nicipals de Catalunya tenen prou maduresa i experiència per posar en marxa aquests serveis comuns, i, d'altra banda, s'apleguen un conjunt de circumstàncies favorables: el suport institucional de les diputacions i les seves aportacions econòmiques i en serveis, els projectes ben dotats econòmicament de la corporació metropolitana, la incipient, però gradual, vertebració de les emissores a nivell comarcal o intercomarcal...

La tasca de l'antic secretari i de l'actual junta rectora d'EMUC ha estat fortament marcada per la lluita per la supervivència de les emissores, però s'ha avançat molt en el camí d'estructurar camins de futur. 1986 pot ser un any decisiu: la llei reconeixerà definitivament les emissores municipals; però, perquè puguin fer realitat els seus projectes, els decrets o reglaments que concretin la llei general han de complir algunes condicions:

1. Fer possible que qualsevol ajuntament pugui dotar-se d'aquest servei, sense possibilitat d'arbitrarietats per part de l'administració.

2. Atorgar-los unes freqüències dins el dial de l'FM per sota dels 104 MHz (perquè tots els receptors puguin sintonitzar-les).

3. Protegir el dret d'emetre publicitat local (per ajudar al manteniment de l'emissora i oferir al comerç local un servei de publicitat al seu abast).

A l'administració de l'estat i de Catalunya —cadascuna al seu nivell— correspon de potenciar o frustrar aquesta realitat i aquests projectes.

*Director de Ràdio Vilafranca. Membre de la Junta Rectora d'EMUC.